

VaYelech (En hij ging)
Deuteronomium 31:1-30
Hosea 14:2-10
2 Koningen 19-21

Een veelbetekenende blik

Ga met mij in gedachten terug doorheen het boek Deuteronomium. Hoe dikwijls geeft Mozes het volk de opdracht om een geschreven kopij van de Torah voor zich te houden? Van toekomstige koningen, tot de berg van vervloeking, tot een kopie van de Torah voor de Priesters in de Tabernakel, is de Torah overal waar ze maar kijken. Waarom was dit zo belangrijk?

Het is de Spiegel van de Torah die ons een manier toont waarop de Schepper ons ertoe brengt onze leven te onderzoeken in Zijn licht. Wanneer we slechts maar een blik werpen op de woorden van de Torah, zouden we onze levens moeten zien en onderzoeken, niet volgens wat anderen denken of zelfs volgens wat wij denken, maar volgens wat Hij denkt.

Beeld je samen met mij een Hebreëer in die zijn leventje leidt in het Beloofde Land. Deze man bezit een kleine boerderij op de westelijke oever van de Jordaan, op een paar meter van de plaats waar de kinderen van Israël vele jaren daarvoor overstaken. Elke dag, terwijl hij op het veld werkt, kijkt hij op en ziet hij de stenen die opgericht werden jaren daarvoor om de plaats aan te duiden waar zijn voorvaders de rivier overstaken. Hij denkt terug aan de verhalen die hij gehoord heeft hoe Mozes de fakkel aan Jozua overgedragen heeft en hem vertelde om sterk en moedig te zijn. Hij draait zich om in zijn veld met zijn ploeg en daar voor hem zijn de berg Eval en de berg Gerazim. Hij denkt bij zichzelf over de Torah geschreven op stenen op een van deze Bergen en stopt om even na te denken op welke berg hij leeft, die van zegeningen of die van vervloekingen.

Op het einde van de oogst neemt hij een deel van zijn gewassen naar de Tempelberg in Jeruzalem. Terwijl hij op de weg wandelt, lijkt het alsof de schaduwen van deze twee bergen aan zijn rechterkant hem opnieuw oproepen om zijn leven te overdenken. Naarmate hij Jeruzalem nadert, ziet hij de Tempel in haar volle glorie en houdt halt om over de betekenis ervan na te denken. Hij klimt op naar Jeruzalem, een tocht die Mozes nooit heeft mogen maken. Plots lijkt een gevoel van onwaardigheid hem volledig te overvallen. Hij kijkt naar de gewassen die hij is komen offeren in aanbidding en wordt overvallen door de wonderen van de zegen in zijn leven die hij niet verdiend heeft. Hij denkt terug aan het voorbije jaar en aan de keuzes die hij in het leven heeft moeten maken. Hij denkt na over zijn successen en zijn en zijn mislukkingen. Hij verwondert zich over de genade van een vergevingsgezinde Schepper.

Onze vriend bereikt de Tempelberg net op tijd om de Priester te zien die uit de Tempel komt. De Priester lijkt een beetje uit zijn normale doen vandaag, niet zo comfortabel en relax als de priesters van de vorige jaren. Wanneer de priester begint te spreken, rent onze vriend om een plaats te vinden die dicht genoeg is om zijn woorden te horen. De priester houdt een boekrol in zijn handen. Het is de boekrol waarvan Mozes de priesters gevraagd had om die elk jaar aan het volk voor te lezen, een taak die in de laatste jaren van overvloed en welvaart vergeten werd.

Dit jaar was een beetje anders in Israël. Welvaart was de laatste maanden overgegaan in ontberingen. De tijden waren in het beste geval wankel. Overal was er een rumoer over een ineenstorting van de economie, de politiek en de maatschappij in het algemeen. De priester legt uit zodat iedereen het kan horen hoe hij het Heilige der Heiligen was binnengewandeld om de jaarlijkse offers te brengen. Toen hij doorheen het gordijn binnengegaan was, was zijn geest niet gefocust op zijn plichten, maar op de situaties die in zijn land de kop op staken. Er waren oorlogen en geruchten van oorlog, er werd gesproken over een komende hongersnood en het leek alsof het weer niet meer was wat het geweest was. Hij ging verder met uit te leggen hoe zijn ogen gekeken hadden naar de Torah die naast het bloed van het offer lag terwijl hij het op het altaar offerde. Zijn ogen, in feite zijn hele wezen, leken geketend te zijn aan de boekrol. Hij had zijn werk afgemaakt en had dan de boekrol gegrepen die nu in zijn hand lag terwijl hij voor het volk stond. Hij opende het nu en las, "In den beginne schiep Elohim..."

Een leek een soort eerbied over de menigte te komen die dag. De gedachten aan de komende verkiezingen en de problemen waarmee de wereld geconfronteerd werd, leken geen belang meer te hebben in het licht van de woorden die voor het volk gelezen werden, woorden die zij in de voorbije jaren vergeten waren. De lezing ging de hele dag door.

Onze vriend luisterde naar deze prachtige woorden waarvan hij gekozen had ernaar te leven en

terwijl hij dat deed zag hij een beeld in zijn gedachte. Het was een beeld van een volk dat op de berg van de Vervloeking stond, niet alleen de Torah lezend, maar dat ook toeliet dat de Torah hen las en terwijl ze dit deden, draaiden ze zich een voor een om de berg van Vervloeking af te dalen en op te klimmen naar de berg van Zegeningen.

Ik vermoed dat ieder van jullie de gelijkenis ziet tussen ons fictief verhaal hierboven en de werkelijkheid van de dagen waarin we leven. Ik niet het geloof om te geloven dat de wereld gaat veranderen, maar het is mijn gebed dat Zijn volk gaat veranderen. Te midden van een wereld die ervoor kiest in zonde te leven, hebben we ieder de keuze om te beslissen op welke berg we willen leven.

Binnen een paar weken komen we aan het einde van onze Torah cyclus. Schuif dit niet zomaar terzijde om te zeggen, "Ik heb dat nu gelezen," om dan te vergeten het ooit voor je ogen te houden. Laat de Torah op je hart geschreven zijn, zodat het deel uitmaakt van je leven tot op het punt dat, waar je ook kijkt, haar woorden lijken te weerklinken in je geest en in je leven, terwijl ze ons leest terwijl wij Haar lezen.

Mike Clayton www.joinedtohashem.org
Ned. vert. S.van Goethem